

Nieparzyści

Eliza Segiet

Nieparzyści

Wersja Demonstracyjna

Eliza Segiet

PSYCHOSKOK

Eliza Segiet
„Nieparzyści”

Copyright © by Eliza Segiet, 2019
Copyright © by Wydawnictwo Psychoskok Sp. z o.o., 2019

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część niniejszej publikacji
nie może być reprodukowana, powielana i udostępniana
w jakiegokolwiek formie bez pisemnej zgody wydawcy.

Redaktor prowadząca:
Wioletta Tomaszewska

Korekta:
Marianna Umerle

Skład:
Joanna Barbara Gębicka

Okładka:
Piotr Karczewski,
Jakub Kleczkowski

Fotografia na okładce:
Piotr Karczewski

ISBN: 978-83-8119-506-5

Wydawnictwo Psychoskok Sp. z o.o.
ul. Spółdzielców 3/325, 62-510 Konin
tel. 63 242 02 02
www.psychoskok.pl
e-mail: wydawnictwo@psychoskok.pl

Rodzicom

PRZEDMOWA

Pamięć człowieka ma szerokie uwarunkowania organiczne, zarówno na poziomie ciała, jak i duszy. Jest dziedziczona genetycznie, ale i memetycznie – tworzą się bowiem kompleksy genów oraz memów, które pierwotnie determinują wyobrażenia człowieka oraz określają w ten sposób jego miejsce w społeczeństwie. Wpływają na jego twórczy stosunek do przeszłości, partycypowania w terażniejszości oraz antycypowania przyszłości. Można nawet powiedzieć w języku archeologii kulturowej, że struktury dziedziczenia psychofizycznego stanowią coś na kształt „skamielin przewodnich”, wyrażających podłoże ludzkich wyobraźni, emocji i rozumowań o otaczającym ich świecie i żyjących w nim ludzi. Warto wtedy mówić czy pisać nie we własnym imieniu, ale wyrażać osobiste inspiracje artystyczne w formie niezależnej, czując, iż należy się do tej wspólnoty i uczestniczy się w przeżyciach jakie doświadczyły wcześniejsze pokolenia. Tak stara się czynić w wierszach zamieszczonych w tomiku „Nieparzyści” Eliza Segiet. Tu każdy utwór stanowi wartościową cegiełkę budującą architekturę aksjologiczną świata kultury, w którym egzystujemy. Jej wiersze przybierają formę monad ewokujących przeżycia i emocje organizujące się wokół wartości związanych z codziennym bytowaniem ludzi. Z czasem mogą one być transformowane, a ich zasadnicza struktura może ulegać dalszej proliferacji i uobecnianiu się nie tylko we wspomnieniach, ale również w percepcji i transcendencji ku aktualnej rzeczywistości.

Tomik krakowskiej poetki wydaje się mieć charakter typowo intencjonalny, skierowany na kwestie związane z ludzkim egzystowaniem, konstytuujący z perspektywy przeszłości naszą możliwą teraźniejszość. Autorka nie mówi tu własnym głosem, ale wypowiada swoje przeżycia z perspektywy doświadczeń pokolenia ludzi żyjących wcześniej, pokolenia wpływającego także na wybory egzystencjalne następnych generacji. Głos poetki można też potraktować jako demaskowanie współczesnych mechanizmów psychospołecznych pojawiających się w skali globalnej, które mogą zagrażać istnieniu i funkcjonowaniu wartości budujących nasze człowieczeństwo.

Czytając kolejne utwory w tym tomiku, można odnieść słuszne wrażenie, że poetce chodzi przede wszystkim o pewien egzystencjalny rachunek zbiorowego sumienia ludzi; o to, by nie zapominali na czym polega ich ludzki sposób życia i urzeczywistniania, jakich domagają się wartości.

Prof. Ignacy S. Fiut

Przeżycia

Wszędzie, gdzie będziemy,
przeszłość zostanie z nami.
Nie możemy od niej uciec –
zawsze jest i będzie
częścią nas samych.

Nie wykasujemy wyobrażeń,
które –
w zderzeniu z rzeczywistością –
mogą wydawać się nawet dziwne.

A nasze przeżycia
będą
– czasem milczeniem,
– czasem krzykiem,
mogą być zapomnieniem,
gdy umysł powie
dość.

Znaczki

Na protokołach milczenia,
ślady były nikłe:
krzyżyk,
haczyk,
albo inny znaczek.

Niewypowiedziane słowa
odbijały się na
wycieńczonym umyśle
i wychudłej skórze.

Zastanawiam się
czy to był jeszcze człowiek,
czy już ciało?

Czy o świcie odzyska siły,
czy przyjdzie rezygnacja?

Mury

Widzieliśmy
jak mury płakały krwią,
a oni
z uśmiechem strzelali.

Widzieliśmy ludzi,
– bezradny tłum,
który tylko mógł patrzeć.

Widzieliśmy katów.

Nie zapomnimy
jak deszcz obmywał ślady...

Nie zapomnimy
jak wszyscy się baliśmy
i nic nie mogliśmy zrobić.

Wokół widzieliśmy dramat

– w nas nie zabili
przeszłości i marzeń.

Alfabetyczny spis utworów

Bajki	10
Barak	46
Batalia	32
Bezczas	50
Bezsens	27
Cisza serca	59
Dar	40
Do syta	11
Droga spokoju	25
Drogowskaz	61
Glina	18
Głód	14
Gniew	20
Godność	17
Igraszki	38
Kasztany.....	53
Korowód	44
Kosa	22
Łoże	35
Moc	58
Modlitwa	43
Mury	9
Nieparzyści	48
Nieznaleziony	45
Norma	49
Obrona	28

Pauza.....	26
Pożeracze.....	34
Przenikanie	31
Przeżycia	7
Razem	29
Rozkaz	36
Rozmowa	54
Skarb.....	33
Skaza	60
Skończoność.....	39
Skraj	52
Słowo	42
Szyderstwo	21
Śmiercionośni	23
Ukryci	47
Wdowa	30
Wiara	24
Widok	41
Wnuki	56
Wolna wola	12
Wyzwania	51
Zakleszczeni	19
Zero	57
Zgiełk	16
Zgliszcza	15
Znaczki	8

Spis treści

Przedmowa.....	5
Przeżycia	7
Znaczkki	8
Mury	9
Bajki	10
Do syta	11
Wolna wola	12
Głód	14
Zgliszcza	15
Zgiełk	16
Godność	17
Glina	18
Zakleszczeni	19
Gniew	20
Szyderstwo	21
Kosa	22
Śmiercionośni	23
Wiara	24
Droga spokoju	25
Pauza.....	26
Bezsens	27
Obrona	28
Razem	29
Wdowa	30
Przenikanie	31
Batalia	32

Skarb.....	33
Pożeracze.....	34
Łoże	35
Rozkaz	36
Igraszki	38
Skończoność.....	39
Dar	40
Widok	41
Słowo	42
Modlitwa	43
Korowód	44
Nieznaleziony	45
Barak	46
Ukryci	47
Nieparzyści	48
Norma	49
Bezczas	50
Wyzwania	51
Skraj	52
Kasztany.....	53
Rozmowa	54
Wnuki	56
Zero	57
Moc	58
Cisza serca	59
Skaza	60
Drogowskaz	61
O „Nieparzystych” Elizy Segiet.....	62

Koniec Wersji Demonstracyjnej